

Posudek diplomové práce

Bc. BcA. Barbory Slavičkové
zpracované v zimním semestru 2020-2021

Městské lázně v Praze na Štvanici

Zadání diplomové práce a komentář k úkolu

Tématem diplomové práce je návrh objektu městských lázní a urbanisticko krajinářské řešení západní části ostrova. Území je na východní straně ohraničené Hlávkovým mostem a budovami bývalé kavárny od Bohuslava Fuchse a vilou Štvanice. Tato část ostrova je po zbourání sportovní haly provizorně užívaná a zdaleka nevyužívá potenciál místa. Objekt městských lázní by měl přinést do území novou atraktivitu, založenou na různých formách relaxace spojené s vodou, s rozmanitými možnostmi jejího užívání a s tím spojených prožitků.

Komentář k řešení

V úvodní rozsáhlé analytické části práce se autorka zabývá místem, popisuje jeho historii, vývoj a proměny během dvou století, charakterizuje významné stavby navazující na jí vybranou lokalitu. Dále popisuje strukturu a využití území a podmínky metropolitního plánu. V samostatné části analýzy místa shrnuje proběhlé soutěže a projekty zabývající se ostrovem Štvanice.

Podstatná pro koncept je úvaha nad odkazem historických pražských lázní a různými formami lázní z hlediska typologie a zaměření. Autorka uvádí tři referenční stavby, které byly důležité pro její přemýšlení nad projektem.

Ostrov Štvanice má dvě části, východní, s tenisovým areálem, hřišti a rekreačním parkem a západní, v současné době značně neuspořádanou, kterou si autorka vybrala pro situování městských lázní.

Navržený objekt lázní je tvořen třemi základními hmotami. Hlavní hmota ve směru východo-západním je určujícím prvkem celé kompozice, k ní je připojeno krátké boční křídlo a v místě průniku těchto hmot je připojena vertikální třetí hmota. Celá kompozice má jasnou hierarchii a orientaci. Ovládá celou východní část ostrova a spolu se stávajícími objekty bývalé kavárny a vily Štvanice tvoří jeden celek. Využívá stávajícího dopravního napojení, vytváří prostor pro zásobování, parking a vstup návštěvníků. Tento prostor je oddělen od vlastního venkovního lázeňského areálu.

Hlavní hmota podélné osy předěluje areál na dvě části, vznáší se nad parterem na obloukové betonové konstrukci, reminiscenci pražských mostů. Jižní prosluněná část je v parteru vyhrazena venkovním aktivitám jako je venkovní bazén, dětské hřiště, brouzdaliště, sauna, různé herní prvky, pobytová louka, apod. a zázemí pro návštěvníky a údržbu venkovního areálu. V severní části je v bočním křídle vstupní hala a kavárna přístupná i z venkovního areálu a potom už jenom louka lemovaná stromořadím ohraničujícím areál lázní.

Druhé nadzemní podlaží je v podélném bloku vyhrazeno pro bazénové technologie, výměňikovou stanici, strojovnu vzduchotechniky, chlazení a nezbytné zázemí pro obsluhu, je to technologické podlaží zajišťující lázeňský provoz. V bočním křídle jsou na této úrovni kanceláře správy areálu.

Ve třetím nadzemním podlaží je umístěn hlavní lázeňský provoz. V bočním křídle jsou šatny návštěvníků a další možnost vstupu po lávce, která vede podél bývalé kavárny z úrovně Hlávkova mostu. Hlavní podélná hmota je potom velkorýsý kontinuální prostor, od místa vstupu z šaten, jakéhosi kloubu, se prostor se třemi různě velkými bazény kaskádovitě svažuje k západní prosklené stěně s pohledem na Malou Stranu a Pražský hrad. To má být místo s neopakovatelnou atmosférou, místo relaxace a zastavení. Ve druhé části tohoto podlaží jsou speciální procedury jako masáže, vířivky, sauny, koupele, apod. Tato lázeňská část je propojena venkovním schodištěm, vertikální hmotou, s venkovním areálem v parteru a se sluneční terasou na střeše objektu.

Dispoziční řešení je detailně propracované, rozvržení provozů do jednotlivých úrovní je logické, ponechání volného parteru reaguje na možné záplavy.

Architektonický výraz celého komplexu je založen na jasné kompozici tří hmot, jejich poměru,

orientaci, umístění a dominanci hlavní podélné hmoty, která se vznáší nad parterem, jen střídě na bočních fasádách prolomené hrou různě velikých oken. Okna jsou volena ve vztahu k interiéru, nejde ani tak o výhledy do boků jako o prosvětlení prostoru paprsky světla. Ten jediný důležitý výhled je celoplošným západním prosklením na panorama Prahy a řeku. Fasádám dominuje kontrast mezi spodní betonovou částí, u hlavní hmoty má obloukový charakter, a horní částí pokryté šablonami z přírodního hliníku, ve které se má odrážet jako přelud okolí a obloha.

Jestliže základní kompozice hmot, dispoziční řešení, situování objektu v území, řešení venkovního areálu jsou přesvědčivě prezentovány, nemohu totéž říci o vizualizacích, pohledech a detailu fasády. Neodpovídá barevnost betonu ani hliníkového obkladu, otázkou je i do jaké míry se projevuje rastr šablon, zdá se mi, že se prosazuje víc než by to bylo ve skutečnosti. Vizualizace interiéru, zejména kavárny a vstupní haly mnoho neříkají, také záběry hlavního prostoru s bazény působí chladně a neatraktivně.

Kladně naopak hodnotím modely, které jasně dokumentují autorčin záměr.

Poměrně stručné jsou doprovodné texty a popis technického řešení stavby.

Průběh práce a hodnocení

Barbora Slavičková zpracovala jako diplomní projekt vlastní zadání, představila jasný a přesvědčivý koncept jako další kvalitní příspěvek do diskuze o podobě ostrova Štvanice. Přes některé výhrady týkající se především prezentace, přijímám diplomní projekt Barbory Slavičkové k obhajobě a navrhuji hodnocení:

B – výborně minus

V Liberci 12.02.2021

doc. Ing. arch. akad. arch. Jan Hendrych
vedoucí diplomové práce